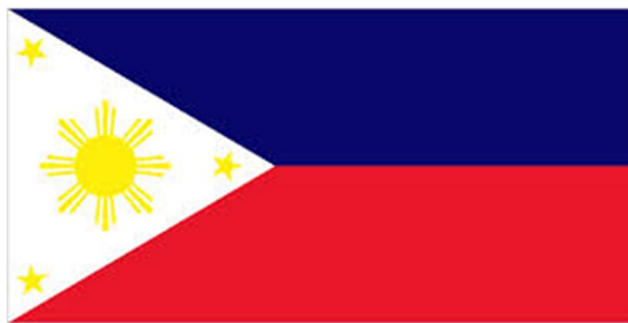

การพยาบาลอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมในประเทศฟิลิปปินส์
รวบรวม/เรียบเรียงโดย นางพัชรินทร์ น้อยสุวรรณ
นักศึกษาปริญญาโท สาขาการพยาบาลอาชีวอนามัย
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

.....
ข้อมูลทั่วไปของประเทศฟิลิปปินส์ (Country profile)

ธงชาติ

ธงชาติฟิลิปปินส์มีดวงอาทิตย์ 1 ดวง และดาวสีเหลือง 3 ดวงอยู่บนสามเหลี่ยมสีขาว ซึ่ง
ทาบอยู่บนแถบแนวนอนสีน้ำเงินและแดง โดยรัศมีทั้ง 8 ของดวงอาทิตย์ หมายถึง 8 จังหวัดแรกที่
ลุกขึ้นต่อต้านการยึดครองของสเปน และดาว 3 ดวง บ่งบอกถึงเกาะหลัก 3 เกาะ คือ ลูซอน วิซายาส์
และมินดาเนา

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกไม้ประจำชาติฟิลิปปินส์ คือ ดอกพุดแก้ว (Sampaguita Jasmine) ดอกมีสีขาวกลีบดอกเป็นรูป
ดาว มีกลิ่นหอม บานส่งกลิ่นในตอนกลางคืน ถือเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ เรียบง่าย อ่อน
น้อมถ่อมตน รวมถึงความเข้มแข็งอีกด้วย

สัญลักษณ์

ตราแผ่นดินประเทศฟิลิปปินส์

ชุดประจำชาติประเทศฟิลิปปินส์

แผนที่ประเทศฟิลิปปินส์และอาณาเขตใกล้เคียง

ที่มา <http://www.lonelyplanet.com/worldguide/Philippines>

1. ข้อมูลทั่วไป

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง : ฟิลิปปินส์ไม่มีผืนดินติดกับประเทศใด มีความยาวจากเหนือจรดใต้ 1,840 กิโลเมตร พื้นที่ 298,170 ตารางกิโลเมตร (ประมาณ 3 ใน 5 ของประเทศไทย) แนวชายฝั่งทะเลของประเทศฟิลิปปินส์ยาว 36,300 กิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 1,800 กิโลเมตร

ทิศตะวันตกและทิศเหนือ ติดกับทะเลจีนใต้ ไกลออกไปทางเหนือคือ ดินแดนของไต้หวัน จีน ฮองกง และญี่ปุ่น ด้านตะวันตก คือ เวียดนาม

ทิศตะวันออกและทิศใต้ ติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก

ประเทศฟิลิปปินส์ประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ถึง 7,107 เกาะ แต่เป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่จริงเพียงประมาณ 2,000 เกาะเท่านั้น ที่เหลือเป็นเกาะภูเขาไฟ และเกาะ ขนาดเล็ก ซึ่งบางแห่งจะจมอยู่ใต้ทะเลขณะที่น้ำขึ้นสูงสุด นอกจากนี้ ยังมีเกาะที่ยังไม่ได้สำรวจและไม่มีชื่อเรียกอีกกว่า 2,500 เกาะ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีพื้นที่ราบแคบๆ ตามชายฝั่งทะเล การเดินทางระหว่างเกาะจึงใช้เครื่องบินเป็นหลัก ด้วยสภาพทางธรณีวิทยาทำให้ฟิลิปปินส์มักประสบปัญหาแผ่นดินไหวและภูเขาไฟปะทุอยู่เนืองๆ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางภูมิศาสตร์บ่อยครั้ง ปัจจุบันมีภูเขาไฟอย่างน้อย 22 ลูกยังคงคุกรุ่นพร้อมปะทุตลอดเวลา ภูเขาไฟสำคัญ ได้แก่ มายอน (Mayon) ใกล้เคียงลิกาสปี (Legaspi) ตาอัล (Taal) อยู่ทางใต้ของกรุงมะนิลา ปินาตูโบ (Pinatubo) ซึ่งระเบิดไปเมื่อ ปี 2534 และกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในเวลาต่อมา และ อาโป (Apo) ซึ่งเป็นยอดเขาสูงที่สุดในฟิลิปปินส์โดยมีความสูงกว่า 2,954 เมตร อยู่บนเกาะมินดาเนา

ประชากร และโครงสร้างของประชากรวัยแรงงาน

ฟิลิปปินส์มีประชากรทั้งสิ้น 105 ล้านคน การเคร่งครัดในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกที่มีข้อห้ามในการคุมกำเนิดอย่างชัดเจน ทำให้ฟิลิปปินส์มีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเฉลี่ยร้อยละ 2 ต่อปี และกว่าร้อยละ 60 ของประชากรทั้งหมดอยู่ในวัยแรงงาน โดยร้อยละ 49.9 ของกำลังแรงงานอยู่ในภาคบริการ ร้อยละ 34.5 อยู่ในภาคเกษตรกรรม ที่เหลือร้อยละ 15.6 อยู่ในภาคอุตสาหกรรม มีอัตราการว่างงานร้อยละ 7

เชื้อชาติ

ประชากรร้อยละ 95 ประกอบด้วยชนพื้นเมืองฟิลิปปินส์ที่เรียกว่า "ชาวมาเลย์" รองลงมา ร้อยละ 3 เป็นชาวเขาและชนกลุ่มน้อยกว่า 100 เผ่า ที่เหลือเป็นชาวจีน ลูกครึ่งชาวจีน และลูกครึ่งอื่นๆ ได้แก่ ลูกครึ่งสเปน และลูกครึ่งอเมริกัน พบเท่าๆกัน คือ ร้อยละ 1

ภาษา

ชาวฟิลิปปินส์แต่ละกลุ่มมีวัฒนธรรมของตนเอง ทำให้ฟิลิปปินส์มีภาษาท้องถิ่นมากกว่า 80 ภาษา ภาษาที่ใช้มาก ได้แก่ ทากาล็อก (Tagalog) เซบูอาโน (Cebuano) อิลอคานอ (Ilocano) ฮิลิไกนอน (Hiligaynon) บิโคลานอ (Bicolano) วาไล-วาไล (Waray-Waray) ปัมปังกัน (Pampangan) และ ปังกาซีนัน (Pangasinan) โดยมีภาษาราชการ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ และทากาล็อก ประมาณร้อยละ 83 ของชาวฟิลิปปินส์นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก รองลงมาคือนิกายโปรเตสแตนต์ ร้อยละ 9 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 5 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนเกาะซูลู และมินดาเนา อีกร้อยละ 3 เป็นศาสนาอื่นๆ

การปกครอง

ประเทศฟิลิปปินส์ได้รับเอกราชโดยสมบูรณ์เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2489 แต่ฟิลิปปินส์กำหนด วันชาติคือ วันที่ 12 มิถุนายน เพื่อรำลึกถึงการประกาศเอกราชจากสเปนในวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2441 ประเทศฟิลิปปินส์เคยเป็นเมืองขึ้นของประเทศสหรัฐอเมริกา จึงรับเอารูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามแบบประเทศอเมริกามาใช้บริหารประเทศ โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข และเป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารประเทศ และมีการเลือกตั้งผู้ปกครองในทุกระดับชั้นตั้งแต่ประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี วุฒิสมาชิก จนถึงผู้ปกครองท้องถิ่นในระดับบารังไก (Barangay) ซึ่งเป็นหน่วยปกครองเล็กที่สุดเทียบเท่าระดับหมู่บ้าน รัฐบาลท้องถิ่นในแต่ละจังหวัดมีอิสระในการปกครองตนเอง ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย (Department of Interior and Local Government) ฟิลิปปินส์แบ่งอำนาจการปกครองเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ

ภูมิประเทศของฟิลิปปินส์แบ่งออกเป็น 3 หมู่เกาะ การปกครองแบ่งเป็น 17 เขต (Regions) 79 จังหวัด (Provinces) และ 117 เมือง (Cities) ดังนี้

1) หมู่เกาะลูซอน (Luzon) เป็นหมู่เกาะทางตอนเหนือของประเทศ เป็นที่ตั้งของเมืองหลวงคือ กรุงมะนิลา มี 8 เขต

2) หมู่เกาะวิซายาส (Visayas) อยู่ทางตอนกลางของประเทศ มี 3 เขต

3) หมู่เกาะมินดาเนา (Mindanao) อยู่ทางตอนใต้ มี 6 เขต

ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายเบนิกโน อากีโนที่ 3 หรือ เบนิกโน ซิเมออน โกสวงโก อากีโนที่ 3 ปัจจุบันอายุ 52 ปี ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 15 ของประเทศ ตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2553

2. ข้อมูลทางเศรษฐกิจ (ค่าประมาณ พ.ศ. 2555)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) 423.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ GDP รายหัว 4,300 ดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราการเจริญเติบโต GDP 6.6% GDP แยกตามภาคการผลิต ภาคการเกษตร 11.9% ภาคอุตสาหกรรม 31.1% ภาคการบริการ 57% อัตราการว่างงาน 7% อัตราเงินเฟ้อ (Consumer Prices) 3.2%

ผลผลิตทางการเกษตร อ้อย มะพร้าว ข้าว ข้าวโพด ถั่วเหลือง มันสำปะหลังอัดเม็ด สับปะรด มะม่วง เนื้อสุกร ไช้ เนื้อวัว ปลา อุตสาหกรรม ประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้า เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า เวชภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์จากไม้ แปรรูปอาหาร ถั่วเหลือง น้ำมันปิโตรเลียม ตกปลา อัตราการเติบโตภาคอุตสาหกรรม 1.1% (ค่าประมาณ พ.ศ. 2554) หนี้สาธารณะ 51% ของ GDP คุลบัญชีเดินสะพัด 9.65 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มูลค่าการส่งออก 50.96 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้าส่งออก ผลิตภัณฑ์สารกึ่งตัวนำและอุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์การขนส่ง เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ทองแดง ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม น้ำมันมะพร้าว ผลไม้ ประเทศคู่ค้า (ส่งออก) ที่สำคัญ สหรัฐ 14.2% ญี่ปุ่น 19% จีน 11.8% ฮองกง 9.4% เกาหลีใต้ 5.5% สิงคโปร์ 9.2% มูลค่าการนำเข้า 65 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้านำเข้า ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า แร่เชื้อเพลิง เครื่องจักรและอุปกรณ์การขนส่ง เหล็ก และเหล็กกล้า สิ่งทอ ัญชี เคมีภัณฑ์ พลาสติก ประเทศคู่ค้า (นำเข้า) ที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 11.5% ญี่ปุ่น 10.4% ไต้หวัน 7.8% สิงคโปร์ 7.1% จีน 10.8% เกาหลีใต้ 7.3% ไทย 5.6% อินโดนีเซีย 4.4% มาเลเซีย 3.9%

3. การดำเนินงานอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม

สมาคมพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ (The Occupational Health Nurses Association of the Philippines [OHNAP]) เป็นองค์กรวิชาชีพที่ไม่แสวงหาผลกำไรของพยาบาลที่ทำงานทั้งในภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร การค้า การศึกษา พลังงาน / การทำเหมืองแร่ ภาคบริการ (โรงแรมและภัตตาคาร) รวมถึงในสถาบันต่างๆทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยเริ่มจากการก่อตั้งเป็นหน่วยพยาบาลในโรงงานอุตสาหกรรม (Industrial Nursing Unit [INU]) ของสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ (Philippine Nurses Association [PNA]) เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1950 โดย Ms. Magdalena Valenzuela และต่อมาในวันที่ 19 สิงหาคม ค.ศ. 1964 Ms. Anita Santos ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นนายกสมาคมคนแรก ได้ทำการจัดโปรแกรมการศึกษาด้านการพยาบาลอาชีวอนามัยอย่างต่อเนื่องและวางกฎ ระเบียบการปฏิบัติงานให้ถูกต้อง

ตามกฎหมาย โดยสมาคมได้รับการอนุมัติอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน ค.ศ. 1966 และได้ทำการเปลี่ยนชื่อมาเป็น สมาคมพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ (OHNAP)

ตราสัญลักษณ์สมาคมพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์

สมาคมพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ มีการดำเนินงานร่วมกับกรมแรงงาน ศูนย์อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OSHC) กรมอนามัย (DOH) องค์การวิชาชีพ ได้แก่ สมาคมการพยาบาลแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ และองค์การพยาบาลเฉพาะทางและสมาคมวิทยาลัยแพทยอาชีวเวชศาสตร์แห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์

ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2004 สมาคมพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ ได้เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมพยาบาลอาชีวอนามัยนานาชาติ ครั้งที่ 1 ณ กรุงมะนิลา โดยมีผู้แทนจากประเทศต่างๆเข้าร่วม ได้แก่ ญี่ปุ่น อเมริกา อังกฤษ กатар ไทย และ ฟินแลนด์

4. การพยาบาลอาชีวอนามัย

สมาคมการพยาบาลแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ (Association of Nursing Service Administrators of the Philippines [ANSAP], 1982) ได้กำหนดความหมายของการพยาบาลอาชีวอนามัย ว่าหมายถึง การประยุกต์หลักการพยาบาลและงานอาชีวอนามัย ในการประเมินสุขภาพคนทำงาน การจัดการกับสภาพการทำงานที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ การดูแลรักษาคนทำงานที่ป่วยหรือได้รับบาดเจ็บให้มีสุขภาพดีขึ้น เน้นการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคจากการทำงาน เพื่อให้คนทำงานทุกสาขาอาชีพมีสุขภาพที่ดี

การศึกษา

การศึกษาเฉพาะทางด้านการพยาบาลอาชีวอนามัยเป็นหลักสูตรหลังปริญญาตรี (หลักสูตร 3 เดือน) หรือศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

บทบาทหน้าที่ สมรรถนะ ของพยาบาลอาชีวอนามัยในประเทศฟิลิปปินส์

บทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงานของพยาบาลอาชีวอนามัยตามมาตรฐานของวิชาชีพในประเทศฟิลิปปินส์ จากการศึกษาเอกสารคู่มือประกอบการอบรมหลักสูตรพื้นฐานด้าน อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมสำหรับพยาบาลของสมาคมการพยาบาลอาชีวอนามัยแห่งประเทศไทย พบว่ามิได้มีการกล่าวถึงบทบาทพยาบาลอาชีวอนามัยโดยตรง แต่ระบุหน้าที่และความรับผิดชอบของพยาบาลอาชีวอนามัย (Occupational Health Nurses Association of the Philippines [OHNAP], 2008) ไว้กว้างๆ ดังนี้

1. การรักษาและบรรเทาการเจ็บป่วย (curative/ palliative functions)
2. การป้องกันโรค (preventive aspects)
3. การให้สุขศึกษา (educative functions)
4. การบริหาร (administrative functions)

หน้าที่และความรับผิดชอบของพยาบาลอาชีวอนามัย มีการขยายอย่างกว้างขวาง นอกเหนือไปจากการให้การรักษา การติดตาม และการส่งต่อ การเตรียมความพร้อมในการให้บริการการดูแลฉุกเฉิน กรณีคนงานได้รับการบาดเจ็บที่เกี่ยวข้องกับงาน และการเจ็บป่วย การเฝ้าระวังสุขภาพคนทำงาน การฟื้นฟูสมรรถภาพของคนงานที่เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจากการทำงานให้สามารถกลับเข้าทำงานได้ รวมไปถึงหน้าที่ผู้จัดการรายกรณี (case manger) การให้คำปรึกษา เกี่ยวกับปัญหาที่คนงานพบ เช่น การใช้สารเสพติด ความเครียด หรือปัญหาครอบครัว โดยได้รับความร่วมมือจาก คนงานและ / หรือทรัพยากรอื่น ๆ ในชุมชน รวมถึงทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานให้คนงานได้รับบริการที่ต่อเนื่อง ตลอดจนติดตามประเมินผลร่วมกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้พยาบาลอาชีวอนามัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพ (health promotion specialist) โดยจัดทำโครงการส่งเสริมสุขภาพ พัฒนาความรู้ด้านสุขภาพและการฝึกทักษะ เพื่อส่งเสริมให้คนทำงานมีความรับผิดชอบต่อสุขภาพตนเอง เช่น เลิกสูบบุหรี่ การออกกำลังกาย โภชนาการและการควบคุมน้ำหนัก การจัดการกับความเครียด และโรคเรื้อรัง

การดำเนินงานให้บริการพยาบาลอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

1. ทำงานร่วมกับทีมสุขภาพในการให้บริการด้านอาชีวอนามัยในสถานประกอบการ รวมทั้งโรงพยาบาล และดำเนินการตรวจสอบให้มีการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ
2. ให้คำแนะนำกับหน่วยงานสาธารณสุขในท้องถิ่น เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ และ พักหรือเพิกถอนใบอนุญาตสำหรับกรณีที่มีการละเมิดเงื่อนไข ตามกฎ ระเบียบที่มีอยู่

3. ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตาม กฎ ระเบียบ
4. เข้าร่วมตรวจสอบเมื่อมีการร้องเรียนของสถานประกอบการในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัย และแนะนำมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติตามอย่างทันทั่วทั้งที่
5. ดูแลแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยคุณภาพการทำงาน และให้เหตุผลในการมีมาตรการในควบคุม และ การใช้อุปกรณ์ป้องกัน
6. มีส่วนร่วมในการเตรียม จัดหา และ รักษาสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานให้อยู่ในสภาพที่ดี และมีการเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม
7. บริการตรวจสอบสุขภาพประจำปี และตรวจสอบสุขภาพตามความเสี่ยงสำหรับพนักงาน
8. มีมาตรการในการควบคุม เพื่อลดอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ฝุ่น และสิ่งคุกคามสุขภาพอื่นๆ
9. ควบคุม ดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ในการใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลและการบำรุงรักษาที่เหมาะสม
10. ให้บริการพยาบาลอาชีวอนามัย รวมถึงการอำนวยความสะดวกทั้งแก่นายจ้าง และลูกจ้าง
11. ในกรณีที่พบปัญหาด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมและไม่สามารถดำเนินการเองได้ ให้ส่งต่อ หรือประสานงานผู้ที่มีศักยภาพตามลำดับ
12. จัดเตรียมและสรุปรายงานประจำปีส่งให้กับรัฐบาลทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

5. บทสรุป

การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่จะเกิดขึ้นในปี 2558 ถือเป็นหนึ่งปัจจัยในอนาคตที่ท้าทายระบบสาธารณสุขไทย โดยเฉพาะกับวิชาชีพพยาบาลซึ่งถือเป็น 1 ใน 7 แรงงานฝีมือตามกรอบ Mutual Recognition arrangement หรือ MRA ที่สามารถเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในอาเซียน ซึ่งจะทำให้นักวิชาชีพสามารถเข้าไปทำงานในประเทศสมาชิกได้สะดวกมากขึ้น โดยไม่ต้องผ่านขั้นตอนการตรวจคุณสมบัติขั้นพื้นฐานภายในกรอบ MRA ทำให้มีความเป็นไปได้มากกว่าจะทำให้เกิดการไหลเข้าของพยาบาลจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศฟิลิปปินส์ ที่มุ่งเน้นผลิตวิชาชีพพยาบาลเพื่อการส่งออก และพยาบาลฟิลิปปินส์มีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ในทางกลับกันเป็นไปได้เช่นเดียวกันว่า อาจจะทำให้เกิดการไหลออกของพยาบาลวิชาชีพและอาจารย์พยาบาล โดยเฉพาะพยาบาลที่มีศักยภาพ และเก่งภาษาจากไทยไปยังประเทศที่มีกำลังซื้อสูง แต่ขาดแคลนพยาบาลอย่างในสิงคโปร์ และมาเลเซีย การเปิดเสรีประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน จึงถือเป็นความท้าทายของวงการสาธารณสุขไทยในอนาคต ทั้งในระดับนโยบาย ด้านสุขภาพของประเทศตลอดจนผู้ใช้บริการ รวมทั้งสถาบันการศึกษาด้านพยาบาลที่จำเป็นต้อง ทบทวนตัวเอง เพื่อนำไปสู่การสร้างสมดุลระหว่าง "ความต้องการใช้พยาบาล" (Demand) และ "จำนวนพยาบาลผู้ให้บริการ" (Supply) เพื่อให้ไม่เกิดปัญหาในการให้บริการสาธารณสุข กับประชาชนในอนาคต (จรรยา วิหะศุภกร, 2556) สำหรับพยาบาลอาชีวอนามัยควรต้องมีการเตรียม ตัวไว้เช่นกัน ควรจะมีกฎกระทรวงที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยขึ้น เพื่อควบคุมจรรยาบรรณ จริยธรรม คุณภาพของพยาบาล อาชีวอนามัย ซึ่งอาจใช้ช่องทางของเครือข่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน (ASEAN-OSHNET) และควรมีนโยบายของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเองได้กำหนดให้บัณฑิต ต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนได้ นอกจากนี้ในด้านการควบคุมบังคับใช้ กฎหมาย หน่วยงานภาครัฐจะต้องปฏิบัติหน้าที่ อย่างเคร่งครัด เพื่อแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติตามกฎหมายนี้เป็นสิ่งสำคัญ และต้องร่วมมือร่วมใจกันทุกๆภาคส่วน เพื่อภาพลักษณ์ ของประเทศไทย และการยอมรับจากนานาประเทศอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา วิทยะศุกร. (2556). วิกฤตพยาบาล ความท้าทายของไทยในการรับมือ AEC. สืบค้นจาก <http://www1.si.mahidol.ac.th/nursing/ns/index.php/aec-wiki/852-thainurse-crisis-aec>
- Association of Nursing Service Administrators of the Philippines [ANSAP]. (1982). *Standards of nursing practice volume 2, part 2*. Manila.
- Country Profile. (2008). สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines) Retrieved January 5, 2014, from <http://www.boi.go.th/thai/asean/Philippines/main.html>
- Nursing in Occupational Health. Retrieved January 5, 2014, from <http://www.scribd.com/doc/37493881/Nursing-in-Occupational-Health>
- Occupational Health Nurse Association of the Philippines [OHNAP]. (2008). *Reference manual on DOLEBWC- OHNAP prescribed course in basic occupational safety and health for nurses*. Manila: Philippines.
- Occupational Health Nurse Association of the Philippines [OHNAP]. (2014). History. Retrieved January 5, 2014, from <http://www.ohnap.com/history>